

காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதி விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வெ. திருமணி ஸ்ரீஸ்வாஸ வரதாசாரியார், நம்மாழ்வார் ஸங்கிதி ஆதின பரம்பரை மிராகதார், தீர்த்த மிராகதார்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் அநாதி காலமாகத் தென்னுசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் (தென். கலையரர்)கள் அத்யாபக மிராசுக்குப் பாத் யப்பட்டவர்கள். 1711 ஆம் வருஷம் ஆத்தான் திருவேங்கடராமா ஜூஜீ ஜீயர் உடையார் பாணையத்திலிருந்து தேவப்பெருமானை எழுங்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து அவர் தர்ம கர்த்தருத்வம் வகித்து, மேற்படி தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீஸலேச தயாபாத் ரத் தனியன் தொடங்கித் திவ்யப்பிரபந்த ஸேவாகாலம் ஸேவித்தும். தாதாசாரியர் அகங்களிலும் கூட ஸ்ரீஸலேசதயா பாத் ரத் தனியன் துடங்கித் தென்கலையார்களே திவ்யப் பிரபந்தம் சவித்தும் வந்தார்கள். இம்மாதிரி ஸேவித்துக் கொள்ளும்படி அந்தக்காலத்தில் எழுங்தருளியிருந்த லக்ஷ்மீ குமார தாதாசாரியர் என்பவர் தென்கலை ஆத்தான் ஜீயருக்கு ஓர் உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்.

சில காலம் கழிந்தவாறே தென்கலையார்கள் இந்தக் கோவிலுக்கு அத்யாபக மிராசுக்கும் ஸ்ரீஸலேசதயாபாத்ரத் தனியன் சொல்வதற்கும் பாத்யதை இல்லை யென்று சில கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுத் தென்கலையார்களே இந்தத் தேவஸ்தானத்தில் உள்ள எல்லாச் சங்கிதிகளிலேயும் அத்யாபக மிராசுக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், சொல்லக்கூடிய உரிமை ஏகபோக பாத்யஸ்தர்கள் என்றும் தீர்மானம் ஆகியிருக்கிறது. (vide 1915 Madras Weekly Notes Page 281) 1939 (I. M. L. J. Page 134).

இந்தத் தேவஸ்தானத்தில் தென்கலையார்களுக்கு அத்யாபக மிராசுகள் தவிர மேலும் அனேக தீர்த்த மிராசுகள் தென்கலை என்றும், மல்லீ மிராசு, அருளப்பாடு ஆசீர்வாதம் தென்கலை என்றும், அனேக தென்கலை திருமணிகள் தென்கலை ஆசார மென்றும், முக்கியமாக ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் தென்கலை யென்றும் கோர்ட்தீர்மானங்களினால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது (vide 23 M. L. J. Page 134).

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள எல்லாத் திவ்யதேசங்களிலேயும் தென்கலையார்களே அத்

பின்னீட்டுச் சில வருஷங்கள் கழித்து, இதே அத்யாபக விஷயமாய் தென்கலை

யாபக மிராக்கு ஏக்போகமாக பாத்யதை உடையவர்கள். தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் ஸங்கிதியிலும் தென்கலையார்களே அத்யாபக மிராக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், தமிழ் ப்ரபங்கங்கள் சொல் வக்கூடிய உரிமையுடையவர்கள் என்றும் கூற கோர்ட்டாராலும், சீமை கோர்ட்டாராலும் இந்த மிராக் ஜார்ஜிதப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. (Vide 1915 M Weekly Notes) நானீக்கும் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் புறப்பாடுகாலங்களிலும் விதியில் தென்கலையார்களே ஸ்ரீசலேசதயா பாத்ரத் தனியன் தொடங்கித் திவ்யப்ரபங்கம் சேவித்து வருகிறார்கள்.

தென்கலை ஆசாரம்தான் ப்ரரசனம் என்றும், தென்கலையார்கள் மிராக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், அநாதியாகத் தென்கலை வழிபாடு நடந்து வருகிறது என்றும், எல்லா இடங்களிலும் தென்கலை வழிபாடு என்றும் விசதமாக விளங்குகிறது. (Vide 1947 (I M L J page 159-P.C. திருப்பதி கேஸ்).

ஸ்ரீ தேவப்பெருமான் ஸங்கிதியில் பிரதிதினமும் சாயங்கரலம் எல்லாதிவ்யதேசங்கள் போல் நித்யானுசந்தரனம் வேவை நடந்துவருகிறது.

தேவப்பெருமான் ஸங்கிதியில் மட்டும், நித்யப்படிகளை திருவாராதன காலத்தில் நாலாயிரக் க்ரமம் வேவித்து வருவது வெகு காலமாக வழக்கத்தில் உள்ளது. ஒவ்வொரு கானும் தனியன் தொடங்கி நாலாயிர திவ்யப் பிரபங்கங்களின் தொடர்ச்சியாக 50 பாசுரம் வேவித்து வருமிதிருங்கமத்துடன் முடிகிறது. இம்மாதிரியே தொடர்ந்து வேவித்து வருவதில் ஒருதரம் பூராவும் நாலாயிரப் ப்ரபங்கம் முடிவு ஆனதும் மறுபடியும் இம்மாதிரியே வேவித்து வருவது வழக்கமாகும். இந்தத் தொடர்ச்சி பெருமான்

புறப்பாடு காலங்களிலும் சேர்ந்தது, பஞ்சபர்வ உத்ஸவாதிகள் பெருமான் புறப்பாடு, தாய்கருடன் சேர்ந்தப்பறப்பாகளிலும் பஞ்சபர்வஉத்ஸவ நீங்கலை நடக்கும் பெருமான் 'தாயார் சேர்ந்த நடக்கும் விசேஷ உத்ஸவ புறப்பாகாலங்களிலும் மேல்கண்ட ரிதியாகவே நாலாயிரத் திவ்யப்ரபங்க ஸேவை தொடர்ச்சியாக நடந்துவரும். இம்மாதிரி வேவாகாலம் நடந்துவருவது இந்தஸ்திக்குத் தனிப்பட்ட சிறப்பாகும், தவிரவெள்ளிக்கிழமை தனிப்பட்டு நடக்குப் பெருந்தேவித் தாயார் புறப்பாடு காலங்களில் சிறிய திருமடல் ஸேவிப்பு வழக்கம்.

வைசா கோத்ஸவத்தில் 2 வேளை புறப்பாடு (சப்ரஹமஸ், அம்ஸ, குர்ய, கருவாநர, காக, சந்திர, மோஹினி, ஆச்சுர்ண, தந்த, ரத, தூரக, ஆளும், புண்ணோடிவிமானம்) காலங்களிலும், கடைநாள் வெட்டிவேர் சப்பரம் உத்ஸவ புறப்பாடு உள்பட பூர்த்தியாக ப்ரம்மோதவத்தில் நாலாயிரதிவ்யப்ரபங்கம் நாற்தாதியுடன் பூர்த்தியாகி அப்போது திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமும் ஆகிற வழக்கம். இதுவும் தவிர பெரும்பால் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் வருகோத்ஸகளில் ஒருதரம் நாலாயிரம் வேவைப்பாகும். அத்யயன உத்ஸவத்தில் (பத்து, ராப் பத்து உத்ஸவம்) ஒருதரம் நாலாயிரம் பூர்த்தியாகும். ஏறக்குறை ஒருவருடத்தில் 20 தடவைகள் நாலாயிரத்தியாக வேவிக்க நேரிடுகிறது.

ஒவ்வொரு ஆழ்வார் ஆசாரியர் சாற்றுமுறை காலங்களில் பெருமான் புறப்பாடு உத்ஸவம் ஆனதும் ஆஸ்தாதில் ஸ்வப்பிரபங்கங்கள் வேவத்து, சாற்றுமுறை காலங்களில் நாலாயிரத்துமுறையும் வேவித்து வருகிறது.

வழக்கமிருந்து வருவதும் வழக்கம். எல்லா சாற்றுமுறைனளி மூலம் பெருமான் எழுங்குதலினிச்சாத்துமுறை நடப்பதும் தவிர ஒட்ட சாத்துமுறைகள் வென்னிக்கிழமையகளில் வருமானால் பெருமானுடன் தாயாரும் சேர்ந்து புறப்பாடு கண்டகுளி லேவை சாத்துமுறை எடங்கு வருவது தனிப்பட்ட சிறப்பாகும்.

எல்லா ஸங்கிதைகள் மூலம் தெப்ப உத்ஸவம், தவன உத்ஸவம் பெருமானுக்கு மட்டும் நடப்பதும் கூராத்தி உத்ஸவம் தாயாருக்கு மட்டும் ஈடப்பதும் உழக்கமானும். ஆனால் தேவப்பேருமான் ஸக்கிதியில் இவ்வுத்ஸவங்களில் பெருமான் தாயார் திடுவரும் சேர்ந்தே பத்ரசினமாக எடங்குவது தனிகிறப்பு. ஆட்சார் ஆசர்ச்யான் சாற்றுமுறை காலங்களில் பெருமான் தவைப்பட்டு எழுங்கரன்னாலும், வெள்ளிக்கிழமையகளில் சாத்துமுறை வருமானால் தாயாரும் சேர்ந்து எழுங்கருளினாலும் அந்தக் குழந்தை ஆழ்வாரரசர்யர்கள் (பெதேசரத்தினமாலையில் வருத்) நரங்பரட்டு

ஸேவித்து வருவதும் வழக்கம். பஞ்சபர்வ உத்ஸவங்களிலும், சில விசேஷ உத்ஸவங்களிலும் ஸங்கிதை வீதி திருவடிக் கோயிலில் லேவை ஆரம்பிப்பது வழக்கம். மற்றும் மாடவீதி புறப்பாடு, பிரம்ம உத்ஸவம், இன்னும் சில விசேஷ உத்ஸவங்களில் வாஹன மண்டபத்தின் அருகே லேவை ஆரம்பிப்பது வழக்கம்.

'அருளாழிப் புட்சடவீர் அவர் வீதி ஒருங்கள் என்று' என்ற பாசுர அலுகுண்மாக வையங்கண்ட வைகாசி திருங்களில் கருடோத்ஸவத்தினாம் ஆழ்வார் ப்ரராகாரம் எழுங்கருளும்போது நம்மாழ்வார் ஸங்கிதை வாசலில் வாஹனத்துடன் பெருமானை ஏறுத்தி 'தொழுதெழு என்மனனே' என்கிற முத்திரையுடன் எழுங்கருளியிருக்கும் நம்மாழ்வாருக்குப் பெருமாள்டமிருங்கு மாலை ஸாதித்து, ஸ்ரீசடகோபம் ஸாதிப்பது தனிப்பட்டு இந்த ஸங்கிதையில் ப்ரராசினமாக நடங்கு வருவது விசேஷமாகும்.